

Redakta noto

Laŭ nia Statuto (§ 4.3) samfakaj membroj povas formi fakan sekcion, celante pli efikan fakan laboron kadre de ISAE. La Regularo (§ 4.3) plue informas, ke faka sekcio rajtas aperigi propran periodaĵon aŭ prizorgi materialon por publikigo en la asocia organo de ISAE. Laŭeble la faksekcio organizu kunvenojn aŭ partoprenu en neesperantistaj sciencaj kongresoj.

Kia eblo por faka agado! Kia eblo, raporti el samfakaj scikampoj en *Scienca Revuo* aŭ eĉ en proprafaka fak-periodaĵo!

Sed – kie estas la fakaj sekcioj ene de ISAE, kies estroj ja estas laŭstatute (§ 5.2.1) membroj de la ISAE-komitato kaj, pro tio, havas eĉ gvidan funkcion en nia Asocio? La sola samfakula organizaĵo, kiu aktivas enkadre de ISAE kiel “Geologia Sekcio de Internacia Scienca Asocio Esperantista (GS-ISAE)” estas tiu de la geologoj. Tiuj aranĝis proprafakajn kunvenojn kaj eldonis ok proprafakajn kajerojn sub la nomo “**Geologio Internacia**” (GI-1 ĝis GI-8, de 1968 ĝis 1990).

Scienca Revuo daŭrigis la kolekton de geologiaj fakartikoloj kiel GI-9 (SR 4/2001), kaj per tio realigis la petojn, ja eĉ postulojn, de kelkaj legantoj, ke ISAE de tempo al tempo eldonu pure “unufakan revuon”. Ankaŭ mi tiam esperis kaj treege deziris ke aliaj fakgrupoj sekvu tian bonan ekzemplon kaj kunlabore produkti sufiĉe da manuskriptoj el samaj aŭ parencaj sciencaj sciadkampoj por kompili unufakan SR-kajeron. Post longa atendado fine sukceso – jen: interparolis bestkuracistoj kaj decidis plenigi sciencrevuon kajeron kun veterinaraj temoj! Ĉu tio estas la ekesto de “Bestkuracista Sekcio kadre de Internacia Scienca Asocio Esperantista (BS-ISAE)”? Ĉu tiu ĉi SR 4/2005 estas la unua kajero “Veterinarmedicino Internacia”, do VI-I? Ĉu jes, ĉu ne – tio ne vere estas la demando. La demando estas, ĉu aliaj samfakuloj decidis, post trafoliumado de tiu ĉi bestkuracista kunlaboraĵo, fari la samon pri sia(j) propra(j) fakkampo(j)!

Okazaj unufaktemaj esperantlingvaj SR-kajeroj helpas interalie

- pluevoluigi specialfakan (fak)lingvon por bezono scienca,
- pristudi problemojn de la nuna faklingvaĵo por fakaj publikigaĵoj,
- interkolege diskuti faklingvajn konceptojn kaj sciencajn normojn,
- kunlabore verki resp. kompletigi fakvortaron, helpe de samfakuloj.

Mi deziras al la legantoj de *Scienca Revuo* distran legadon pri veterinarmedicinaj temoj – kaj forte esperas, ke alifakuloj sekvos tiun ĉi ekzemplon en siaj propraj fakoj! *Prof. D-ro R. Sachs*, prezidanto de ISAE

Pri universitataj titoloj ĝenerale kaj *Dr. med. vet. speciale*

Wulfried WINKENWERDER*

Antaŭparolo

Doktoro = latinlingve: instruisto, plej alta universitata akademia diplomo (pli frue egale al “docento”)

Promocio = altiĝo al ofico, rango aŭ al pli alta universitata grado. La promocio estas pruvo kaj konfirmo pri la kapablo de memstara scienca laboro kaj propra esploro. Promocio nuntempe egalas al doktoriĝo.

Habilitiĝo = dokumentas pluan sciencon efikon post universitata studado kaj prezentadon de “habilitiĝ-laboro” prijuĝita de diversfaka scienca juĝantaro, kaj atestas la kvalifikon por elekto al profesora katedro.

Enkonduko

La sciencaj doktorgradoj en Germanujo estas ŝtate protektataj. Por konfirmo de la legitima uzado en germanlingvaj landoj de Eŭropo, la laŭleĝe akirita scienca doktorgrado eniras la oficialajn dokumentojn (kiel ekz. Pasporto de Eŭropa Unio aŭ la Germana Legitimaĵo) kiel fiksa aldono al la familia nomo. Ĝi aperas en la familinoma rubriko mallongigite indikita kiel *Dr.* sen iu ajn informo pri la koncerna fakultat-aparteno aŭ speciala scienckampo kaj estas parto de la familia nomo.

La akademiaj gradoj

Ĝis la fino de la 12-a jarcento oni uzis por instruistoj ĉe la universitatoj de Eŭropo samrange la notaciojn “magistro”, “doktoro” kaj “ŝnolastikisto”. La universitatoj, latine *universitas magistrorum et scholarium*, t.e. la tuto de docentoj kaj studentoj (alegorie ankaŭ *alma mater*, t.e. donanto – kvazaŭ patrino – de spirita nutraĵo) estis tiam nomataj “Akademioj”.

* Tiu ĉi prelego estas verkita (okaze de la 225-jariĝo de Veterinara Altlernejo Hanovro) honore al la tie ĉi promociitaj tajlandaj akirintoj de la akademia grado *Dr.med.vet.* el la ĝemela universitato *Kasetsart* en Tajlando (kun ties Veterinara Fakultato en *Bangkok*), kaj transdonita de la aŭtoro al kolego prof. d-ro *Rüdiger Sachs* omaĝe de ties “ora doktoriĝjubileo” (je la 15-a de julio 2005) por publikigo en *Scienca Revuo*.